

Lp.	Nazwa przedsiębiorstwa (lub jednostki nadrzędnej nad przedsiębiorstwem), zwolnionego od oprocentowania
13	Ministerstwo Przemysłu Ciężkiego: a) Zjednoczenie Kopalnictwa Rud Żelaza, b) przedsiębiorstwa górnicze i górnictwo-hutnicze zgrupowane w Zjednoczeniu Górnictwo-Hutniczym Metali Nieżelaznych, c) kopalnie i zakłady dolomitu i wapienia oraz Zakłady Górnictwo-Hutnicze „Szkłary”, zgrupowane w Zjednoczeniu Hutnictwa Żelaza i Stali
14	Ministerstwo Przemysłu Lekkiego: a) Zjednoczenie Przemysłu Lniarskiego, b) Centralne Biuro Wzornictwa Przemysłu Lekkiego
15	Ministerstwo Przemysłu Spożywczego i Skupu: a) Zjednoczenie Przemysłu Cukrowniczego, b) Zjednoczenie Przemysłu Jajczarsko-Drobiarskiego, c) Zjednoczenie Przemysłu Owocowo-Warzywnego, d) Zjednoczenie Przemysłu Ziemiaczanego
16	Ministerstwo Rolnictwa *)
17	Ministerstwo Sprawiedliwości *)
18	Ministerstwo Spraw Wewnętrznych *)
19	Ministerstwo Żeglugi: a) Portowe Centralne Warsztaty Mechaniczne, b) Zjednoczenie Gospodarki Rybnej
20	Centralny Urząd Geologii: Zakłady Mechaniczne Urzędów Wiertniczych w Sosnowcu
21	Główny Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki *)
22	Komitet Drobnej Wytwórczości *)
23	Komitet do Spraw Radia i Telewizji „Polskie Radio i Telewizja” *)
24	Pełnomocnik Rządu do Spraw Wykorzystania Energii Jądrowej *)
25	Polska Akademia Nauk *)
26	Polski Komitet Normalizacyjny *)
27	Pełnomocnik Rządu do Spraw Elektronicznej Techniki Obliczeniowej *)

*) Wszystkie przedsiębiorstwa podległe.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1967 r.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

24

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 13 stycznia 1967 r.

w sprawie szczegółowych zasad gospodarowania funduszem płac w jednostkach i zakładach budżetowych w roku 1967.

Na podstawie § 28 uchwały nr 348 Rady Ministrów z dnia 15 listopada 1966 r. w sprawie projektu budżetu Państwa na rok 1967 i niektórych zasad jego wykonywania, zwanej dalej „uchwałą” — zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Fundusz płac osobowy i bezosobowy oraz fundusz honorariów jednostek budżetowych wraz z ich gospodarstwami pomocniczymi i środkami specjalnymi oraz zakładów budżetowych, ustalone w załączniku nr 8 do uchwały, stanowią górną granicę wydatków.

2. Środkami funduszu płac, w ramach których ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) i prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) dokonują zgodnie z przepisami § 19 ust. 1 i 2

uchwały podziału kwot ustalonych w załączniku nr 8 do uchwały, są odrębnie:

- 1) osobowy fundusz płac jednostek budżetowych,
- 2) osobowy fundusz płac zakładów budżetowych, gospodarstw pomocniczych i środków specjalnych,
- 3) bezosobowy fundusz płac i fundusz honorariów jednostek budżetowych,
- 4) bezosobowy fundusz płac i fundusz honorariów zakładów budżetowych, gospodarstw pomocniczych i środków specjalnych,

dla działów klasyfikacji wydatków budżetu centralnego i budżetów terenowych — odrębnie dla:

- a) grupy działów: 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18,
- b) działu 20,

- c) grupy działów: 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28,
- d) działu 40,
- e) działu 41,
- f) działu 42.

3. Zwiększenie każdej z poszczególnych wielkości funduszu płac (ust. 2), ustalonej dla danego ministerstwa (urzędu centralnego) oraz prezydium rady narodowej, powodujące zmiany kwot w załączniku nr 8 do uchwały, wymaga zgody Ministra Finansów. Dotyczy to zarówno przeniesień środków na fundusz płac pomiędzy poszczególnymi grupami jednostek, jak i przekroczenia globalnych kwot funduszu płac w granicach określonych w § 20 uchwały.

4. Przepis ust. 3 nie dotyczy wypadków zwiększania funduszu płac na podstawie przepisów § 21 uchwały, jak również w wyniku rozszerzenia działalności produkcyjno-usługowej prowadzonej przez zakłady dla nerwowo i psychicznie chorych oraz przychodnie zdrowia psychicznego.

§ 2. Zmiany kredytów budżetowych, wynikające ze zmian kwot funduszu płac, powinny być dokonywane przy zachowaniu obowiązujących przepisów prawa budżetowego.

§ 3. 1. Osobowy fundusz płac (§ 1 ust. 2 pkt 1 i 2) powinien być podzielony na kwartały.

2. Przy podziale rocznej kwoty osobowego funduszu płac na kwartały należy uwzględnić:

- 1) terminy awansów określone w § 8, jak również awanse automatyczne (np. nauczycieli, służby zdrowia), wypłaty premii oraz dodatków za wysługę lat,
- 2) wypadki, gdy stan zatrudnienia w poszczególnych kwartałach musi być różny ze względu na zadania wynikające z narodowego planu gospodarczego,
- 3) sezonowość zwiększenia pracy niektórych kategorii pracowników.

3. Poza wypadkami wymienionymi w ust. 2 plan ostatniego kwartału nie może przekraczać $\frac{1}{4}$ rocznej kwoty osobowego funduszu płac.

4. Podział rocznej kwoty osobowego funduszu płac na kwartały powinien być ustalony i podpisany przez kierownika i głównego księgowego jednostki sporządzającej podział w ciągu 10 dni od dnia ogłoszenia niniejszego zarządzenia.

5. Jednostka sporządzająca podział funduszu płac (ust. 1—4) obowiązana jest przelać go w ciągu 5 dni jednostce właściwej do zatwierdzenia jednostkowego planu finansowego. Jednostka zatwierdzająca jednostkowy plan finansowy sprawdza zgodność podziału z roczną kwotą osobowego funduszu płac oraz zasadami określonymi w ust. 2 i 3 oraz dokonuje ewentualnych zmian w tym podziale.

6. Ministerstwa (urzędy centralne) nadesłają do Ministerstwa Finansów — w terminie do dnia 15 lutego 1967 r. — plan podziału na kwartały osobowego funduszu płac z uwzględnieniem zasad podanych w ust. 2 i 3; w planie tym powinny być wyodrębnione kwoty osobowego funduszu płac nie podlegające kwartalnemu podziałowi zgodnie z § 7.

§ 4. 1. Nie można zmieniać planu kwartalnego po upływie kwartału. Kwoty funduszu płac kwartałów następnych mogą być zmienione wyłącznie w drodze przeniesień pomiędzy kwartałami pozostałymi do końca roku.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy wypadków zwiększenia rocznej kwoty osobowego funduszu płac na zasadzie przepisów § 1 ust. 3 i 4 w odniesieniu do kwartału bieżącego i do kwartałów następnych oraz w razie wyrażenia zgody przez Ministra Finansów na wykorzystanie oszczędności powstałych w kwartałach ubiegłych.

3. Ministerstwa (urzędy centralne) powinny przelać zbiorcze zestawienie decyzji o zmianach kwartalnych kwot funduszu płac do Ministerstwa Finansów najpóźniej w 10 dni po upływie kwartału.

§ 5. 1. O decyzjach zwiększających fundusz płac w trybie § 21 uchwały należy zawiadamiać w ciągu 7 dni wydział finansowy prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa).

2. Wydział finansowy prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) przesyła zbiorcze zestawienie decyzji zwiększających fundusz płac Ministerstwu Finansów w nieprzekraczalnym terminie 10 dni po upływie kwartału.

§ 6. Wydatkowanie osobowego funduszu płac w kwocie wyższej od ustalonej na kwartał może nastąpić w następujących wypadkach:

- 1) w zakresie wynagrodzeń za zastępstwo w okresie choroby lub urlopu pracownika, który w razie jednoosobowej obsady nie może być zastąpiony przez innego pracownika — pod warunkiem nieprzekroczenia rocznego funduszu płac,
- 2) w zakresie wypłat zaległych — pod warunkiem, o którym mowa w pkt 1,
- 3) w zakresie wykorzystania rezerwy, o której mowa w § 7 ust. 2,
- 4) w jednostkach budżetowych, dla których ustalone są etaty na podstawie załączników nr 2 i 4 do ustawy budżetowej na rok 1967 z dnia 20 grudnia 1966 r. (Dz. U. Nr 53, poz. 321), do wysokości funduszu płac wynikającego ze stanu zatrudnienia mieszczącego się w granicach ustalonych etatów, pod warunkiem że przekroczenie kwot kwartalnych nie spowoduje przekroczenia rocznej kwoty osobowego funduszu płac.

§ 7. 1. Pezosoobowy fundusz płac, fundusz honorariów oraz część osobowego funduszu płac, określona w klasyfikacji wydatków budżetowych jako kwoty na deputaty i umundurowanie, nie podlega obowiązkowi podziału na kwartały, o którym mowa w § 3, z tym że wydatki z każdego z tych tytułów w ciągu roku nie mogą przekroczyć kwot ustalonych na 1967 r.

2. Nie podlega podziałowi na kwartały część osobowego funduszu płac wydzielona na rezerwę zgodnie z § 18 uchwały, jak również roczny fundusz płac, o którym mowa w § 22 ust. 2 uchwały.

§ 8. 1. Wyższe stawki wynagrodzenia (w tym również dodatków specjalnych) mogą być przyznawane wyłącznie w terminach: 1 stycznia i 22 lipca na zasadach określonych odrębnymi przepisami.

2. Wyższe stawki wynagrodzenia (dodatku specjalnego) mogą być przyznane pracownikowi poza terminami, o których mowa w ust. 1, w wypadkach określonych odrębnymi przepisami oraz w razie:

- 1) konieczności obsadzenia zwolnionego stanowiska kierowniczego,
- 2) gdy odpowiednie przepisy przewidują awanse automatyczne lub automatyczne przyznanie dodatku po dopełnieniu wymaganych warunków (np. za wysługę lat, za znajomość języków obcych, za pracę w warunkach szczególnie szkodliwych dla zdrowia, dodatku dla dyplomowanych biegłych księgowych, wynagrodzenia funkcyjnego rezydentów).

3. Zmiana wysokości wynagrodzenia następuje od pierwszego dnia miesiąca następującego po powstaniu warunków do zmiany.

§ 9. 1. Dla jednostek, dla których ustalone zostały kwoty funduszu płac w załącznikach nr 8 i 10 do uchwały, zasady wykorzystywania środków na awanse normują przepisy § 24 uchwały.

2. Zasady, o których mowa w ust. 1, obowiązują również przy wykorzystywaniu na awanse dodatkowego funduszu płac uzyskanego zgodnie z § 7 zarządzenia nr 76 Preze-

sa Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1966 r. w sprawie usprawnienia organizacji i metod pracy oraz ograniczenia wzrostu zatrudnienia w jednostkach administracji państwowej i wymiaru sprawiedliwości.

§ 10. Wynagrodzenie dla pracowników zatrudnionych w niepełnej ilości godzin pracy powinno być wypłacane według przewidzianych dla danego stanowiska stawek uposażenia zasadniczego i dodatków, zmniejszonych odpowiednio do ilości godzin pracy, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej.

§ 11. Sumy przeznaczone na fundusz płac dla jednostek, których działalność rozpoczyna się w ciągu roku budżeto-

wego, powinny być wyodrębnione i wykorzystywane dopiero w miarę uruchamiania tych jednostek.

§ 12. Właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) i przewodniczący prezydiów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) zapewnią kontrolę wykonania przepisów niniejszego zarządzenia w celu zapobieżenia nieprawidłowej gospodarce w zakresie funduszu płac jednostek podległych.

§ 13. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1967 r.

Minister Finansów: w z. J. Kole

25

ZARZĄDZENIE MINISTRA GÓRNICTWA I ENERGETYKI

z dnia 13 stycznia 1967 r.

w sprawie warunków technicznych, którym ze względu na racjonalne i oszczędne użytkowanie paliw i energii powinny odpowiadać projektowanie i budowa kotłów grzewczych.

Na podstawie art. 4 ust. 2 pkt 6 ustawy z dnia 30 maja 1962 r. o gospodarce paliwowo-energetycznej (Dz. U. Nr 32, poz. 150) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zarządzenie określa wymagania dotyczące projektowania i budowy kotłów grzewczych w zakresie racjonalnego i oszczędnego użytkowania paliw i energii.

2. Za kotły grzewcze w rozumieniu zarządzenia uważa się kotły wodne i parowe, z paleniskami na paliwa stałe, płynne i gazowe, gdy temperatura wody przy zastosowaniu wody jako nośnika ciepła nie przekracza 115°C, a nadciśnienie pary wytwarzanej w kotle nie przekracza 0,7 at ($\approx 0,07 \text{ MN/m}^2$).

§ 2. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa:

- 1) o kotle grzewczym mieszkaniowym, należy przez to rozumieć kocioł o wydajności cieplnej do 25.000 kcal/h ($\approx 30 \text{ kW}$), charakteryzujący się oddawaniem części ciepła w drodze promieniowania i konwekcji do pomieszczenia, w którym kocioł jest ustawiony,
- 2) o znamionowej wydajności cieplnej, należy przez to rozumieć największą ilość ciepła trwale dostarczaną nośnikowi ciepła w jednostce czasu przy spalaniu paliwa, na które kocioł został skonstruowany,
- 3) o najmniejszej wydajności cieplnej, należy przez to rozumieć najmniejszą ilość ciepła dostarczaną nośnikowi ciepła w jednostce czasu, przy której może być jeszcze utrzymywany ruch ciągły kotła,
- 4) o największej wydajności cieplnej, należy przez to rozumieć największą ilość ciepła dostarczaną nośnikowi ciepła w jednostce czasu, przy której kocioł może pracować nietrwale,
- 5) o sprawności kotła, należy przez to rozumieć stosunek ilości ciepła dostarczonej nośnikowi ciepła do doprowadzonej w tym samym czasie ilości ciepła zawartej w paliwie; przy wyznaczaniu sprawności kotła nie uwzględnia się zużycia energii na potrzeby własne kotła (do napędu urządzeń paleniskowych i odzūżlających, podmuchu powietrza, wyciągu spalin, pomp wody, automatycznych urządzeń regulujących); przy kotle grzewczym mieszkaniowym nie uwzględnia się ilości ciepła oddawanej w drodze promieniowania i konwekcji do pomieszczenia, w którym kocioł jest ustawiony,

6) o optymalnej sprawności kotła, należy przez to rozumieć największą sprawność, jaką kocioł osiąga przy określonej wydajności.

7) o regulacji przerywanej palnika, należy przez to rozumieć taki system regulacji, przy którym palnik podaje periodycznie ilość paliwa potrzebnego do osiągnięcia wydajności znamionowej.

§ 3. 1. Kocioł powinien być dostosowany do pracy w granicach od najmniejszej do największej wydajności cieplnej.

2. Przy kotłach opalanych paliwem stałym najmniejsza wydajność cieplna nie powinna przekraczać 25% znamionowej wydajności cieplnej.

§ 4. 1. Optymalna sprawność kotła skonstruowanego na koks nie może być mniejsza niż:

- 0,73 — dla kotłów o znamionowej wydajności do 25.000 kcal/h ($\approx 30 \text{ kW}$),
- 0,76 — dla kotłów o znamionowej wydajności od 25.000 kcal/h ($\approx 30 \text{ kW}$) do 100.000 kcal/h ($\approx 120 \text{ kW}$),
- 0,79 — dla kotłów o znamionowej wydajności od 100.000 kcal/h ($\approx 120 \text{ kW}$) do 500.000 kcal/h ($\approx 600 \text{ kW}$).

2. Optymalna sprawność kotła skonstruowanego na węgiel kamienny i brykiety z węgla kamiennego nie może być mniejsza niż:

- 0,68 — dla kotłów o znamionowej wydajności do 25.000 kcal/h ($\approx 30 \text{ kW}$),
- 0,70 — dla kotłów o znamionowej wydajności od 25.000 kcal/h ($\approx 30 \text{ kW}$) do 100.000 kcal/h ($\approx 120 \text{ kW}$),
- 0,72 — dla kotłów o znamionowej wydajności od 100.000 kcal/h ($\approx 120 \text{ kW}$) do 500.000 kcal/h ($\approx 600 \text{ kW}$);
- 0,76 — dla kotłów o znamionowej wydajności powyżej 500.000 kcal/h ($\approx 600 \text{ kW}$).

3. Optymalna sprawność kotła skonstruowanego na węgiel brunatny nie może być mniejsza niż:

- 0,58 — dla kotłów o znamionowej wydajności do 25.000 kcal/h ($\approx 30 \text{ kW}$),
- 0,60 — dla kotłów o znamionowej wydajności od 25.000 kcal/h ($\approx 30 \text{ kW}$) do 100.000 kcal/h ($\approx 120 \text{ kW}$),
- 0,62 — dla kotłów o znamionowej wydajności od 100.000 kcal/h ($\approx 120 \text{ kW}$) do 500.000 kcal/h ($\approx 600 \text{ kW}$),
- 0,66 — dla kotłów o znamionowej wydajności powyżej 500.000 kcal/h ($\approx 600 \text{ kW}$).